



Divadelní smetánka

2025 I

Partneři portálu O divadle

Partneři ↗

Mecenáši

Mecenáši ↗

 30. ledna 2025



[O divadle](#)

[Zkoušíme](#)

[To bylo divadlo!](#)

[3+1](#)

[O čem to je?](#)

[Kdo jste to viděl?](#)

[3. 2. 1... start!](#)

[Elév](#)



Portál O divadle by nemohl existovat bez svých [Partnerů](#) a [Mecenášů](#) - a já věřím, že všichni víte, jak jsem vám za to vděčna. Všem, ovšem s milým upozorněním na jednoho z partnerů, Petra Kuhna. To proto, že to byl on, kdo přišel s nápadem, že bych jemu a lidem z jeho advokátní kanceláře psala doporučení, na co jít do divadla. A byl to on, kdo přišel s názvem Divadelní smetánka. Ten mě nejdříve rozesmál, pak zarazil, pak jsem ho opatrně adoptovala a dneska už jsem za něj ráda. :-)

Každý měsíc vám většinou představuji čtyři inscenace. Nejinak je tomu i dnes. Tři z nich měly premiéru loni, u Silnice hrozí “nebezpečí z prodlení”, protože ta měla premiéru už v roce 2020.

Co je v textu podtrženo, tam se lze prokliknout, abyste neztráceli čas tím, že to budete hledat.

Odkazy na divadla vždy vedou na podstránku s programem.

Hezký den, Jana Smetánková

www.odivadle.cz

smetankova.com

ourbeautifulprague.com



Dvojka



Casanova



Silnice - La Strada



Štyrský, Toyen, Heisler



Dvojka (Divadlo Ungelt)



Tihle dva vedou klasickou anglickou hospodu už desetiletí. V lokále se jim střídají štamgasti a oni u každého vědí, co si dá, kdy má dost a komu není dobré dávat na sekeru. Tohle v Ungeltu rozehrávají Barbora Hrzánová a Jaromír Dulava. Jen oni dva, s tím, že každý z nich ztvárňuje dalších šest postav. Jsou při tom velmi uvěřitelní, a to dokonce i ve chvíli, kdy se Jaromír Dulava změní v malého chlapce, který v hospodě hledá tátu. Vtahují do toho i publikum, ale tak, že nenastane žádná rozpačitá, neřku-li trapná, chvíle.

Všechno to krásně běží, až má divák pocit, že cítí v dlani hladké dřevěné obložení stěn toho klasického pubu s vyššími židličkami u baru s pípou s dvaceti různými pivy a vůně fisch & chips linoucí se z kuchyně v suterénu.

Poslední host zkasírován, konečně je možno zamknout vrata do hospody a s utěrkou za pasem se vrátit k pultu. Příběh by tak mohl být uzavřen, ale stejně má divák pocit, že se tam ještě něco stane a on pochopí, proč tam ti dva spolu jsou. Protože se sice celý den dohadují a v tom shonu pro sebe nenacházejí vlídnějšího slova, ale proč oni i diváci vědí, že se od sebe nikdy neoddelí.

A pak se to stane, divák se to dozví a už ví, proč to není jen komedie a proč jsou všechny lístky vyprodané až do května, kdy Ungelt začíná hrát na letní scéně.



Casanova (Jedl v Rokoku)



U inscenací divadelního spolku Jedl je v podstatě jisté, že ať od nich uvidíte cokoliv, vždycky to bude kvalitní divadlo. Nejinak je tomu i u Casanovy, jehož skvělým způsobem hraje Martin Pechlát.

Jméno tohoto muže období rokoka se stalo synonymem svůdníka, který údajně svedl 130 žen. (Na fotografii je Martin Pechlát ve velmi působivé scéně, kdy na mečík napichuje různé kousky ovoce, které mu symbolizuje ty ženy, na které si dokáže vzpomenout. U některých se mu sbíhají sliny, některé napichuje s nechutí a bez hlubší vzpomínky, některé zahazuje - to jsou ty, které ho nakazily pohlavní chorobou.)

Protihráčkou ve více rolích je mu Lucie Trmíková, autorka scénáře, která říká, že námět na hru ji napadl ve snu.



Navzdory tomu velkému úspěchu u žen a všemu chvástání však nakonec mají diváci před sebou sukničkáře nevelkých mravních zásad, krajního egoistu, intrikána, hazardního hráče a grafomana. Z muže velkých slov a nabubřelých gest se před jejich zraky stane hubená vysoká figura v podivném spodním prádle. Místo břitkých proslovů a sarkastických poznámek už pro ně má jen ušišlané věty, jimž téměř nelze porozumět.

V recenzích se objevilo i to, že Martin Pechlát by měl za svůj výkon dostat cenu. Měl...



Silnice - La Strada (Divadlo Kalich)



Před časem řekl Radek Holub v jednom rozhlasovém rozhovoru na téma blížících se prázdnin: “My budeme trávit léto na chalupě, Bára se teď učí hrát na trubku, protože to potřebuje do jedné inscenace.”

Tou inscenací je *Silnice - La Strada* v Kalichu, a to “*La Strada*” skutečně znamená, že to je inscenace inspirovaná slavným Felliniho filmem a že Barbora Hrzánová v ní má stejnou roli, jako *Giuletta Masina*.

Snaha převést obecně známý film na jeviště může být velmi ošidná a často se to nepovede. Tady se to však povedlo maximálně, a to nejen díky Barboře Hrzánové. Hraje to tam všem dohromady - samozřejmě počínaje režisérkou Lídou Engelovou, je nutno dodat.

Když jsme vydávali *Hrdého Budžese*, Barbora Hrzánová vyprávěla, jak byli v příbramském divadle mnozí zděšeni, že má hrát osmiletou holčičku. Hraje ji dodnes, blíží se 1000. repríze a že je její *Helence Součkové* už 60 let, to na jevišti nikdo nevidí.

Totéž se děje teď. Skutečně je tou dospívající jednoduchou *Gelsominou*, kterou máma prodá cirkusákovi *Zampanovi*. A je v tom tak strašně dojemná, že to bere dech. A i na tu trubku dojde.

Sečteno a podtrženo: tohle je nádherné zažit.





Štyrský, Toyen, Heisler (Švandovo divadlo)



Vchod do domu v Krásově ulici na Žižkově dnes zdobí tabulka, která připomíná, že zde žila Marie Čermínová, ve světě umění známá jako Toyen. V tomto domě také skrývala básníka Jindřicha Heislera, který byl židovského původu. Aby ho nebylo v domě s velkými okny vidět, značnou část času trávil v koupelně ve vaně.

Sem také umístila děj své hry dramaturgyně Martina Kinská, jejíž jméno je téměř stoprocentní zárukou toho, že půjde o kvalitní divadlo. (Pro mě zatím s jedinou výjimkou.) Tady je to o to silnější, že Martina Kinská je nejen dramaturgyní inscenace, ale i její autorkou a režisérkou.

Děj se odehrává jedné noci mezi zimou a jarem 1942, právě v bytě Toyen, kam na noční návštěvu přichází i Jindřich Štyrský - zde pár týdnů před smrtí.

Hraje ho Jacob Erftemeijer, spolu s ním účinkují Anežka Šťastná a Mark Kristián Hochman. To vše ve studiu ve sklepě Švandova divadla. Velmi sympatickém prostoru, kam se opravdu vyplatí chodit. Protože je za čím.

Divadelní smetánka 2025 I